diu in hac vita ſum⁹.eſſe in magno
pcıculo:neqꝫ promptā obedienciam
habere a viribus naturalibus.ſine
concurſu virtutum moralium. Mul
tipliciter eciā impugnat̄ ab inimi
cis vndiqꝫ et coangustatur. Unde
et ob hoc ſcī patres ſuaſerunt iugi
ter.quatenus intermiſſo ad tēpus
principali actu eius q̄ eſt tēdere in
deum actualiter ꝑ amoroſam affe
ctionē.poci⁹ p̄mū laboraēt vnuſq̄ſqꝫ
ꝑ ipaꝝ viriū nālıū reformacōe ac paſ
ſionū mortificacōe: qđ ꝑ morales v̄
tutes et ipaꝝ exercicia fieri hꝫ:ſicqꝫ
tādē ad op⁹ ſuū pŕıcipale ſalubri⁹
ac quieci⁹ rediēt. Alioq̄n niſi h° mo
do procedat:nūq̄ ad ſpirituale ro
bur pueniret. Cur autem tam ſtu
dioſe viri eciam pfecti quarundam
virtutum exercicia declinauerūt.ac
declinanda docuerint. dici poteſt.ꝙ
hoc ideo fecerunt:quia teſte ſacro e
loquio.quedam virtutes ſunt diffi
cilime practicabiles:quedam eciam
minus meritorie. Igitur cōſulte iux
ta ſīnam apoſtoli.oīa ꝓbātes.quod
magis ſecuꝝ et meritoriū fuit elege
runt:cauteqꝫ procedentes.quod ele
gerunt ad perfectum vſqꝫ perduxe
runt. Sicqꝫ de virtute in virtutem
euntes tandem deum in ſyon videre
meruerunt:ſuaqꝫ exempla poſteris
imitanda reliquerunt. De vlterioꝛ
hui⁹ mateıe ampliſſime proſecutio
ne.breuitatis grā ſuperſedeo. Sup
pleat dominus de⁹ in nobis qui ſo
lus potens et bonus eſt.quod min⁹
habem⁹:quatenus ipſius largitate
ſuffulti. ſic in vera caritate pficia⁹
ꝑ ſacrarū v̄tutum opa:ut inter eos

de q̄bꝫ loq̄mur cōnuīari mereamur.
Et tātū de caritate archāgelica.ſiue
ſcđo gradu caritatis incipientis di
ctum ſufficiat. De caritate v̄tuali Ca°. xm

Virtualis caritas ſiue virtuo
ſa ſic dici poteſt:ꝙ ꝑ eam me
reatur homo qui ipſam habuerit in
chorū virtutum aſſumi:qui ſ̄m gre
goriū et bernardum eſt tercius in
aſcendendo:et vltimus prime ierar
chie:et ſepti⁹ in deſcēdēdo. Neqꝫ hic ē
curādū de diuſitate inť ſcōs.videlicꝫ
dyoniſiū et gregoriū in aſſignādo oꝛ
dinacōnē choroꝝ:ꝙ nō vocabula ſ̄
v̄tutē vocabuloꝝ q̄rim⁹. Uñ ſimpli
citer poſſum⁹ dicē.ꝙ terci⁹ gradus
caritatis mētur aſſociacōnē t̄cij cho
ri ſpirituū btōrū in celeſtibꝫ:et ſic de
alijs ſuo mō aſcēdēdo vſqꝫ ad ſupre
mū. Hic aūt ḡdus ſ̄m iſtā cōſidera
cionē pie credit̄ in hoīe bōē volunta
tis excreuiſſe:q̄ñ p⁹ p̄mē lamēta et
v̄tutū ex̄cicia ſacris meditacōibꝫ et
alijs ſpūalibꝫ cariſmatibꝫ ac diuīs
gracijs dotat̄. Et crebro hec caritas.
ſiue tercius gradus caritatis:qua
ſi experimentaliter ſentit intus in a
nima et foris in corpore.dominū de
um ſibi amicabiliter reconſiliatum.
Nā int⁹ ſ̄m apl̄i doctrinā ſpūs ſcūs
ſpūi hūano teſtiōnıū reddit ita ha
būdāt̄ ꝙ fili⁹ dei ſit:ut q̄ı de h̄ indubitāc
n̄ ſtere poſſit. Foris eciā in corpe non
nūq̄ aliq̄ ſupnālia ſig̃ dīne dilcōis
pcipiuntur:videlicet dulcedo mirabi
lis in guſtu.aut ſuauitas in odora
tu.et ſimilia. Huic gradui aſſignat
beatus gregorius graciam miracu
lorum:ſic dicens. Sunt nonnulli
qui diuine largitatis munere ēferti

mira faciunt:ſigna valenter opan
tur. Hij ad ſupnarū virtutū ſortem
et numerū ꝯgruunt. Ubi eſt aduer
tendum.ꝙ huiuſmodi ſentimenta ⁊
miracula non ſunt de eſſencia cari
tatis iſtius:ſed de ꝯgruencia. Alio
quin nemo iſtum gradum haberet
ſine illis:cuius oppoſitum videmus
ꝗtidie. Dicit ꝗqꝫ idē gregꝰ:ꝙ mira
cula ſcīn non faciunt.ſꝫ oſtendunt.
Et bernardꝰ narrat.ꝙ ꝗdam ꝑ to
tam vitam ſuam inſtant pro illis
ſuauibꝰ ſentimētis.et tn̄ nō adipi
ſcunt:ꝗdā nō inſtant et habēt. Un
de patet ꝙ bonus et miſericors deꝰ
illis qn̄qꝫ eciā debitam familiarita
tē ſubtrahit.qbꝫ ꝑiculoſa eēt ꝓpter
ſuperbiam et accidiam que inde na
ſci ſolent:⁊ rurſum.qn̄qꝫ eciam illis
eandem familiaritatē ꝓrogat ꝗ eā
nondū plene meruerūt:vt cōfident
in ſancta ſpe ſibi adhērere cōſueſcant.
Miracula eciam cōmuniter fiūt ꝓp
ter tocius eccleſie edificationem:et i
deo poteſt fieri.ꝙ ꝗ̄uis ſint plures
ꝗ hanc gratiam habeant.ꝙ tn̄ nul
la miracula dn̄s per eos faciat:ꝗa
pro tunc non ē opus ad eccleſie edi
ficacionem. Simile eſt de ordine
ſacerdotali:ꝗ ꝗ̄uis ſit ex ſeptīte ha
beat ierarchicam ſup corpꝰ criſti mi
ſticum:tn̄ iuriſdictionem exercere n̄
debet niſi applicetur ſibi populus in
quē eā legittime ſiue ſoluēdo ſiue li
gando exerceat. Sic ad miracula
facienda ſancti viri nō ꝓcedūt:ni
ſi ſenciant veriſiliter hoc dn̄m deum
fieri velle.tā ꝓ ſua ꝗ̄ aliorū ſpūali
vtilitate. Qui āt alit ꝓcedūt ſine ti
more et cauta humilitate ꝑuia:ꝑi
clitari ſolent. Hijs dominus in euā
gelio minatur dicens. Multi dicēt
michi in illa die. Domine nōne in no
mine tuo virtutes multas fecimus:
ꝛc. Amen dico vobis:neſcio vos. Di
ſcedite a me omnes opatij iniquita
tis. Operarius iniquitatis eſt:qui a
liena ſibi vſurpat. Sic facit omnis
qui de donis diuinis ſuam gloriam
et vile lucrum querit. Et hinc quā
tum intelligi datur redditur racio:
quare cōmuniter miracula per ſan
ctiores et perfectiores fieri ſolent.ꝗ̄
per iſtos qui nondum ſtatum neop
hite caritatis exiuerunt: quia neo
phiti ſm̄ aplūm facile labūtur ī ſu
ꝑbiā ⁊ laqueū dyaboli. Quāꝗ̄ ergo
eē poterit.ꝙ iſti ī hꝰ gradu conſtituti
aptitudinē hēant ad miracula faci
enda ꝓpt familiaritatē quā cū dn̄o
deo habent:tn̄ pius dominus ꝓui
dens periculum eorum expciores et
prouectiores ad huiuſmodi ſolet e
ligere:qui pro conſuetudine hac aut
cōſimili gracia melius vti nouerūt.
Dimiſſis ergo iſtis ſignis incertis
que eciam reprobis cōmunia ſunt:
dicamus aliꝗ̄ de ſubſtācia huius ca
ritatis. Ubi eſt ſciendum:ꝙ ſicut ꝓ
ma caritas ſiue ꝓmꝰ ḡdꝰ caritatis di
ci ꝑt doloroſa ſiue luctuoſa ꝓpt acri
tudinē pn̄e et cōpaſſionē ꝓxi:ſic ſe
cūda ꝑt dici opoſa ſiu laborioſa ꝓpt
exercitia vtutū difficiliū. Cōformit
iſta tcia dici ꝑt amoroſa ſiu delicioſa:
ꝓpt habūdāciā deuocōis. Non ꝙ ille
due ſint ſinē omni deuocōne.neqꝫ iſta
tercia ſit ſine omni dolore et labore:
ſed reſpectiue hec illas excedit. Nā
melius ſcit pctā deflere. et vtuoſis

operibus inſiſtere.et vltra hoc faci
em dei inq̄rere q̄m ille. Et ad hoc ſe
totis viribus accingit:quamuis alia
non negligat ad que tenetur ex o
bediencia cōmuni · Inuenit autem
triplicem viam ad deum:ſcilicet ora
cionem·lectionem·et meditacionem:
et in hijs tanq̄m ſibi iam poſſibilibꝫ
ſe exercere contendit.donec ad con
templacionem pertingat:in qua eſt
clara diuinorum noticia quam ſibi
adhuc non videt poſſibilem· Hec tri
a adeo ſibi ſunt connexa:vt vnum
ſine alio perfici nequeat. Nam teſte
beato bernardo et richardo.arida ē
lectio quam oracio non impinguat:
et fatua eſt oracō quam lectio non
informat. Similiter eciā erronea ⁊
frigida ē meditacio:quam lectio nō
dirigit et oracio non accendit· Aut
ſum vaga et improuida eſt oracio
ſi meditacione non ducitur: et in
vtilis eſt lectio ſi dente meditacio
nis non teritur· Si autem ex oraci
one ⁊ lectione meditacō procedit de
bito modo:tunc in ea ignis diuini a
moris exardeſcit:ſicut dicitur in pſal. 38·
Concaluit cor meum intra me:et in
meditacione mea exardeſcit ignis·
Vbi dicit gloſa:ex omni parte calu
it igne dei.i.deſt amore celeſtium:q̄a
non meretur dici ſpiritualiter medi
tari.qui corde tepido et animo vago
huic negocio inſiſtit· Vix enim fieri
poteſt:ut ſacra meditacō ſine calore
eciam ſenſibili cordis pficiatur · Hic
eſt ſedes vere et non ficte deuociōis:
in qua ſpiritualis leticia exuberat.
Vnde rurſum dicit· Cor meum ⁊ ca
ro mea exultauerunt in deum vi

uū· Et iterum· Sicut adipe et ping
uedine repleatur anima mea · Vbi
dicit gloſa· Per adipem intelligitur
ſapiencia in abſcondito repoſita.que
eſt pinguedo anime:ſine qua mar
ceſcit anima ⁊ in bonis opibus cito
deficit· Per pinguedinē intelligitur
fortitudo ſpiritus vel pia alacritas
in qua eſt ſitis viui dei:et oracō pu
ra que eſt teſtis munde conſciencie.
cui9 comes ē exultacio· Igit̄ qui ſic
meditari et orare incipit.ut leta cō
ſciēcia ⁊ pia alacritate ac fortitudi
ne ſpūs repleri ſe senciat vltra ſoli
tū cū augmento dīne ſciēcie:non du
biū ē.quin iā aliquē gradū altioris
dil:cōis attigit: puta q̄ de paupe mē
dico et rudi licet fideli ſuo.incipit eē
diues et car9 amic9· Diuicie enī ſa
lutis teſte yſaia pp̄ha.ſūt ſapiēcia
et ſciēcia:⁊ timor dn̄i theſaur9 eius.
Hec gracia in tantū quandoqꝫ ex
creſcit.put in collacōnibus patrum
caſſianus narrat:q̄ pſalmos ⁊ ali
as ſcripturas ſacras mens deuota
tanta pmptitudīe cantat.q̄i eas de
nouo ſine oī difficultate dictauerit·
Sicqꝫ diuinis ſuſurrijs ditetur:ut
ad illa explicanda nulla poſſit lin
gua ſufficere· Vn̄ bnard9 ſup cāti
ca ſmoē.23· dt:q̄ in ſcripturis libent̄
anima deū ſitiēs vſat̄ et morat̄:ſci
ens ſe ibi abſqꝫ dubio inuētură quē
ſitit · Sub hoc gdu cōtinet̄ oīs illa
multiformis parabolica locucō.q̄ in ſa
crarū ſerie lrāꝝ tāta copia ꝛpit̄:in q̄
deuota aīa tāq̄ in amenisſiō ac flori
gero prato.mirā ſuauitate refertur:
donec paulatī ad anagogicos ſen
ſus pficiat· Et ē mirabile vidē quō

nōnūq̄ꝫ datur deuotio ſine intelligē
tia:et qn̄z econtra ītelligencia ſine de
uotione.Raro aūt ſimul. Sic inueni
es q̄ſdam in hijs tropis magna io
cūditate verſari:a q̄bus ſi interro
ges.cur deus dicatur leo.cum vtiqꝫ
nec rugiat nec quatuoꝛ pedes ha
beat:vix rēſpondere ſufficiant ꝙ nō
ob hoc.ſed propter fortitudinem leo
dicatur:ꝙ ꝙ̄ et iſta compacio vilis
beſtie ad glorioſiſſimum et omnipo
tentem deum potius nulla q̄ꝫ ali
qua ſit. Et tamen magni iſti ami
ci dei hoc tenuiſſimo pabulo cū grā
di cordis leticia ſunt contenti:ſpe
rantes ſe non parum profeciſſe in
noticia diuinitatis:poſtq̄ꝫ eidē beſti
as et ligna lapideſqꝫ et cetera huiuſ
modi applicarunt. Videbis rurſum
et alios quaſi perſpicatioꝛi ingenio
preditos.in hijs tropis altiorem in
telligentiaꝫ querere:diuidentes.dif
finientes.arguentes.interrogantes.
reſpondentes:veluti humana indu
ſtria reperiri poſſet.quem ſacris te
ctum velaminibus ſciunt.et anime
ipſoꝝ medullitus ſitiunt. Sentiunt
enī felici experiencia illud apoſtolicū
Spes q̄ differtur affligit aīam:ſed
cū huic afflictioni ꝑ libitu mederi ne
queūt:crebro in triſtibus fantaſijs
feneſcūt. Malūt ꝑ inde ſimplices de
uotarij nonnūq̄ꝫ in ſcā ſua rudita
te ꝑſeuerare.q̄ꝫ ſubtilem intelligētiā
querere:qū ſe in cordis iubilo.alios in
labore et afflictōne ſpūs ꝯſtitutos
cernūt:licꝫ iſtud a ſcīs patribꝫ non
oīo approbatū legam᷒. Qm̄ ſit aūt
rarū.ſubtilē intelligētiam cū ſuaui
deuocione in hoc ḡdu ꝯuenire.ſatis
ex hoc patꝫ:ꝙ etiā īter ꝑfectiſſimos
prēs vix pauciſſimi repti ſūt q̄ hoc
duplici ſpiritu dotari meruerūt.qn̄
to minus iſti. Quaſi enī hec duo ſe
mutuo naturaliter īpediunt. Illa in
tellectum edificat:hec affectū demul
cet. Vn̄ dum vni fortiter animus ī
tendit alterā negligit:ꝑ eo ꝙ ſimul
et ſemel vtriqꝫ ſufficienter ſatiſface
re neq̄q̄ꝫ p̄ualeat. Senſus enim in
tentus pluribus.minoꝛ eſt ad ſin
gula. Unde et hoc ſcī patres cōmuni
ter ſuadent in hoc gradu conſtitu
tis:ꝙ nō d̄facili deuotionalia dimit
tant que affectum reformant. Di
cunt nanqꝫ.ꝙ in affectu magis ſu
mus deformati q̄ꝫ in intellectu:et er
go pro reformatione affectus etiaꝫ
maioꝛ requiritur laboꝛ. Reformato
autem affectu vel potius religato ꝑ
aliq̄ꝫ deuotionem conſuetudinariaꝫ:
ſuo tēpore facilius poterit intellect᷒
reformari:ſaltem quantū humano
modo ſufficit ad ſpiritualem profe
ctum. Dicitur notanter.affectu re
ligato poti᷒ q̄ꝫ reformato:quia ſcḋm
cōmunem legem nunq̄ꝫ in hac fragi
li carne poterit plene reformari ꝓp
ter ſui inquietudinem. Cuius racio
eſt:quia q̄ꝫdiu non habuerit crea
torem preſentem ad fruendum eo
pro libitu.non poteſt eſſe quietus:ſꝫ
vagatur hincinde quaſi ī tenebris
et cecus:inconſulte et impatienter
querens ipſuꝫ ſine quo ſibi bene eſ
ſe non ſentit. Cuius igitur reforma
tio eſt:audire racionem regulatam
ꝑ diuina dogmata:et ꝑ paciēciaꝫ expe
ctare lōganimit̄ et fortiter quod fi
delit̄ ſperat:⁊ ī ho᷒ ꝯtentum eē. Qui ſic

ſe habet et non ad omnē ventum ſe
mouet. ſꝫ ī vno ſūmo bono firmiter
ſe tenet: licet nōdū illo ad libitū fru-
atur: hic talis affcūs merito dꝛ reformat⁹.
Et q̄ntū ab hoc ſe elōgatū maībuſqꝫ
deſiderijs adhuc ſe ſentit infectū: tm̄
a vera ſui reformacōe ſe ſciat alienum.
Et q̄q̄ hmōī deuotionalia multa nīs
repiant̄: tm̄ duo p̄cipua a ſcīs p̄ribus
magis accōmoda huic gdui aſſig-
nant̄: vilꝫ miſteriū huānitatis xpī ꝛ
cōſideracō opū dei in vniūſo. Hec fa-
cilit piā mētē inclināt ad dīnā reue-
rēciā et dilcōnē. De p̄mo dt btūs au-
guſtin⁹ in ix cōfeſſionū. Non ſacia-
bar illis diebꝫ mirābili dulcedīe cōſi-
derāe altitudinē ꝯſilij tui ſup ſalutē
gnīs huāni. Loquit̄ ibi de primordijs
conuerſionis ſue. Q̄ntū fleui in ymnis ꝛ
cātīcis ſuaue ſonātis ecctīe tue: eſtu-
abat affect⁹ pietatis. currebant la-
crime: et bene michi erat cum eis. ꝛc.
Beatus eciam bernardus idem ſen-
tit: et p̄cipue quo ad xpī paſſionem
hec applicat. Unde dicit. Super om-
nia bone iheſu amabilem te michi
reddit calix quem bibiſti. Hec ē no-
ſtre ſalutis ſcala: ſine qua quanto
quis ſcanderit altius tanto cadit p-
cliuius. Dicit eciam idem. non ſine
peccato eſſe: ſi religioſus alijs legit-
time non occupatus. diem abſqꝫ re-
memoracione tranſierit tante cari-
tatis. De ſecundo dicit ſcriptura ſa-
cra in multis locis: videlicet de pul-
chritudine vniuerſi laudando: bene
dicēdo immenſam potenciam. ineffa-
bilem ſapienciam et infinitam boni-
tatem tanti creatoris: qui non fati-
gatur. non deſpicit. non deficit in ad-
miniſtracione tam immenſe crea-
ture. Hec ſpeculacio teſte beato au-
guſtino omnē conſideratorē terret:
ſed eciā delectat. Quis motū celi. di-
ſciplinā ſtellarꝫ. ordinē elemētorꝫ. tē-
porū vices. digne laudabit? Quis
virgultorꝫ. herbarꝫ. radicū. fructuū.
lapidū. lignorū. metallorꝫ. beſtiarū.
hoīm et angelorū naturas inueſti-
gabit? Et vtiqꝫ oīa hec a minimo pul-
uiſculo vſqꝫ ad ſupmū qd vnq̄ cre-
atū eſt. videlicꝫ huāitatē dn̄i nr̄i ihu
xpī. ille glorioſus deus trin⁹ ꝛ vn⁹
pater et filius ꝛ ſpiritus ſcūs ex nichilo
creauit: et cotidie creat ꝛ in eſſe con-
ſeruat. Quod enim deus ſemel fūt.
ſemp facit. Hic eſt liber creaturarū.
quē ſcripſit increata illa ſapia attī-
gens a fine vſqꝫ ad finē fortiter et
diſponēs oīa ſuauiter: ſcripſit inquā
et ſcribit cotidie. neqꝫ ſcribere ceſſa-
bit in ſecula: expādens eum electis
ſuis oī loco oī tpe. ut legant et ſe ex-
erceant: donec apti fiant ad legēdū
in libro vite qui ē ipſemet: ſol⁹ ſuffi-
ciens replere intellcm̄ et ſaciare af-
fectū eorū. Quāuis eīn creatuā ipa
numeroſitate mirā excedat omnem
humanā intelligēciā: tm̄ lōge infeior
ē ipa: neqꝫ vſq̄ ē vbi pulchrior ſpe-
culacio ſub deo q̄m in ſeipſa. ſi ad ſe
ipſam poſt tantas auolaciones poſ-
ſet redire. Incipit ergo meditacio
iſta in iocūda conſideracōne creatu-
rarum: ſed pficitur in feliciori tedio
earundem. et deſiderio creatoris. Et
teſte beato auguſtīo de ciuitate dei:
Non ſic racionalis creatura condi-
ta eſt. ut ſibi ipa ſufficiat. aut ſtabi-
lem pacem in ſe habeat: ſed in ſolo

creatorē: qui ſic eam fecit ad ſe ut
quieta eſſe nequeat: niſi redeat ad
ipſum. Unde et ob hoc iſta ſpecula-
cio q̄muis reuera ſimpliciter loquē-
do magna ſit. et excellens donū dei:
tamen reſpectu vere contemplacō-
nis infimū locum tenet. et vocatur
lac paruulorum: ſicut apoſtolꝰ dicit
ad romanos p̄mo: ꝙ neq; paganis
negata ſit idest ſapientibus huius
mundi. Et ſimiliter de miſterio in-
carnacōnis et paſſionis xp̄i: cori-
thijs ait. Non arbitratus ſum ali-
q̄d me ſcire inter vos. niſi ihesum cri-
ſtum et hunc crucifixum: q2 alcio̅ā
capere nondum poterant. Et q̄muis
parua ſit: tamen ab ea de cōmuni le-
ge inchoari oportet. Aliter enī non
peruenitur ad diuinorum cognici-
onē: niſi per huiuſmodi manuducti-
onem nobis notam. Sicut ergo q̄-
dam libelli apud ſcolares vocan-
tur parua loycalia ſiue phia pau-
perum. ſic iſta bifaria ſpeculacio di-
ci poteſt contemplacō pauperū: quia
ita familiaris et facilis reputatur:
ꝙ homo bone voluntatis quantū-
cumq; rudis ipſam ſaltem ex parte
attingere poſſit. Excreſcit autem in
quibuſdā deuotarijs intantum: ꝙ
quicquid vident. ſanguine xp̄i pu-
tent rubricatum. Similiter et quo-
ad reminiſcenciam dei. quorundam
mens ſic debriatur: ut cuncta q̄ oc-
currunt ſtatim ip̄os ad deū pingui
deuocōne attollant. Iſti ſup flores
ambulant: ⁊ mōtes et colles et cun-
cta creata ſimul coram ipſis laudē
dei cantant. Hoc eſt ꝙ̊ beatus ber-
nardus dicit. Donec amplius creſ-
cas. cogita deum vbiq; te videre: et
vbiq; preſentem eſſe. Illud autem
tempus quando de deo non cogitas:
te computa perdidiſſe. Et in deuoci-
onalibꝫ quibuſdā legitur: ꝙ deuoti
fratres ſi vel parum deprehendunt
ſe ab actuali meditacōne diuinorū
alienatos. grauiter ingemiſcunt: ⁊
ſe non parum deliquiſſe ꝓfitentur.
Et quidem ſatis iuſte. Cum enim
dominus deus nunq̄ꝙ obliuiſcitur
noſtri. ſed ſemꝑ gracō ſe nos dirigit.
et ad ſe ſurſū trahere nimis reue-
rēt ꝓcurat ꝫm ſentēciā ſapiētis: dig-
nū vtiq; eēt. ut tāte maieſtati iugitē
vicē rependerem9: auſcultādo et ī au-
ditu auris obediēdo. Et ꝙ ꝙ ſine in-
termiſſiōe nō poſſum9 ꝓpt̄ pondus
fragil̄ carnis: tū nō video aliq̄d̄ tēps
dabile in q̊ ſecure poſſum9 dicere: iā n̄
teneoꝛ de deo cogitare ā bn̄ficijs ei9.
Et ideo cōſultū ē. nos ſꝑ hūilit̄ accu-
ſare: cū ꝓpoſito emēdandi. Qui ſic
ꝓcedūt. digni ſunt venia: q̄ aūt mē-
tis ē dure. corruet in malū. De vltei-
ori ꝓſecucōne materiaꝝ harū. ſcꝫ de
oracōe. meditacōe. lectione. ſupſedē-
dū ē breuitatis grā: q2 cōpēdioſiſſiē
de illis diuerſi tractatuli loquun-
tur. Hoc ſufficit hic annotare: ꝙ pa-
rum prodeſt eos legere: niſi ſtudea-
mus ꝑ praxim eos intelligere. Si-
cut nichil proficit agricola. ſi ſemi-
na plurima ſuper terram proiciat:
niſi prius vomere eā ſcindat et pur-
get ac rurſum cooperiat. fluuioſq;
ac volucres cum ceteris impedimen-
tis prohibeat. donec fructus poſt lō-
gos labōes colligat: Sic eſt in ope
ſpūali. Nomen enim euangelicus

eſt crux xp̄i.qui cor purgat loquēte
in eo ſpiritu veritatis.qui neminem
palpat.qui cor de minimis eciā ob
iurgat.ponens ſibi ante faciem ma
la que fecit et cotidie facit.et qualit̄
preciosum tempus expēdat.quomo
do ſollicite cum deo ſuo ambulare de
beat.qualiter vacare deo et audire
que loquatur in ſe.et quomodo gra
cie obicem non ponat.ꝙ in nullo pa
cem requirat niſi in deo.⁊ ſi quando
aliter incidat.non ceſſet pcutere pe
ctus pc̄toris donec tranquillitas re
deat.ac ſibi dn̄s p mentalem inſpirā
cōnem reuelet.que ſit voluntas eiꝰ
beneplacens ac pfecta. Qui ſic ſuū
ꝓpoſitum urget.iam dignus eſt ne
dum ut in crucifixum credat.ꝗ cum
ip̄o in monte iocunda cōtēplacōne
gaudeat.ſed eciam cum ip̄o paciat̄.
Qui aūt cor ſuum fugit.neqȝ ſtudio
ſe vult aduertere que ſint iuuami
na aut impedimenta ſpiritualis p
fectus.ſed amaro animo retrocedit
ad conſolaciūculas vanas.timens
conſcienciā ꝓpriam examinare.ſci
ens quia ꝑparata ſunt ſibi mala p
eo ꝙ ſpiritum dei contriſtauit.neqȝ
ad ſpiritualem cenā ideſt internam
graciam ſe parat venīe quaſi tedio
affectus.ſed occaſionē querēs eua
gandi foras ſiue ad officia.ſiue ad
occupacōes alias inutiles.neqȝ pa
cienter audire vult in quo deficiat.
aut qualiter ad priſtinā deuocionē
redire valeat. Hic talis ꝯrius non
ſtatim in mortalem culpam corruat.
tamē ꝙ diu ſic eſt.nūꝗ meretur int̄
xp̄ianos bellatores ānumerari.ſed
velut effeīatus et pauidus ~~multipli~~

~~dus~~ multiplici tedio vexabit̄.multi
plicibuſqȝ defectibus adeo replebit̄
ad minus venialibus.ut quicūqȝ eū
viderit.expuet in eū mētaliter.dicēs.
Quia primā caritatē tuam reliqui
ſti.et neqȝ frigidus neqȝ calidus es.
euomuit te dominus de ore ſuo. Igi
t̄ ꝗ tenet teneat.donec ſublimius p
ficiat.et in robur ſpirituale creſcat.
ut ad dominica bella cōficienda dig
nus fiat. Hic eſt finis ſiue pfcōo pri
mi ſtatus caritatis.videlicet incipi
entis.qui ſcḋm ſupradicta tam diu p
telatur.donec ſeruus dei dici legiti
me mereat̄ ſpiritualem vitā pfecte
inchoaſſe.et in ea conualuiſſe ac ſai
tatem recupaſſe.⁊ ad etatē ſiue for
titudinē debitam excreuiſſe.ut iam
ad viriles actꝰ pcedere poſſit. Hoc
figuratū fuit olim.quando dominꝰ
iuſſit moyſi numerare omēs maſculi
ni generis a viginti annis ⁊ ſupra.
qui poſſent ad bella pcedere. Que v̄
ba ſunt grauida ſacramentis et in
time conſideranda.ut infra patebit.
Et quantum datur intelligi.pie ꝯſi
dimus.ꝙ boni r̄ligioſi qui laudabi
liter in pfeſſione ſua pſeuerant vſ
qȝ in finē.quod ad minus iſtū terci
um gradum attingant.licet non ſi
ne omni defectuoſitate viuant.ꝙꝙ
ſperandū ſit plures eorum ad ſub
limiora ſine intermiſſione adiutri
ce gracia conſcendere. Hec igitur de
primo ſtatu caritatis cum ſuis tri
bus gradibus dicta ꝑpauca ſuffici
ant. Tanta ſiquidem hic occurrit di
cendorum materia.ut vix ſcribendi
vllus ſit finis. Attingit enim a fine
vſqȝ ad finem fortiter.quia fortis

eſt ut mors dilectō· Et diſcurrit vn
diqȝ ſuauit᷑: qȝ amāti michil eſt dif
ficile: nec tarda nouit molimīa ſpi
ritusſā grā· Qui hoꝝ habuerit expi
enciā· intelliget talē eē grāȝ hāc: ut
oīs delcātio hui9 ſeculi ad ſpūalem
cōſolacōem iſtā relata· tedioſa ma
gis ſit ꝙ ſolatioſa dicēda· Nō demū
qȝ deſunt q̄ dicāt ꝙ mīme expediat
ſeruū dei diu in hijs ſuauibȝ cōſola
cōibȝ ſtare: maxime illis q̄ ſunt na
turalit᷑ ad ſupbiā et vanā glām pro
cliui· Et ꝙ plurimi hic ſoleāt rurſū
ad p̄ſtina vicia corruē: ſic olim adā
et eua. ſalomō et ſaul. cū alijs mul
tis. Qm̄ enī nīs familiariter aīa deo
adheret. tūc pene timorē abicit: putat
qȝ ſibi licere q̄cq̄d mēs ſuggerit: nec
p̄uidet ꝙ tāto grauior ē culpa ſubſe
quēs. quāto fuerit maior familiari
tas p̄cedēs· Et dū credit ſe tā carū
dn̄m non poſſe offendere: incipit libe
ri9 ad illicita ꝓrūpere· Clemēter er
go dn̄s elcōs ſuos ab hac piculoſa
familiaritate paulatī ſubtrahit: ut
eos ad maiora ⁊ ſecuriorā dona vti
lius tranſmittat· ¶ Pars ſcda lī libri.

Seq̄t᷑ de ſcdo ſtatu caritatis· C. p̄m. ſc ꝓficientis.

Caritas ꝓficiēs ſiue acti
ua q̄ ſcds ei9 ſtatus ſic
dici pōt: qȝ ꝑ eam ſpūa
lis vita ꝓficit nobilit᷑·
et idonea redditur ad actus fortes:
maxime quo ad terribilia agenda
vel pacienda· Unde poteſt eciam di
ci· virilis· bellicoſa· aut agoniſtica·
Et recte iſte ſecundus ſtatus ī ſpi
rituali vita medium locum tenet: ſi
cut virilis etas in vita naturali. Vi
ris enim huiuſmodi actus compe
tunt: et ad eos exercendos apti ſūt.
Et ſicut dictum eſt ſupra: tota cri
ſtiana vita quedam continua mi
licia ſiue iugis temptacio eſt ſuper
terram· Ideo q̄mq̄ predicti grad9
non ſint abſqȝ temptacione: tamen
iſti ita excellenter temptantur· vt
ille temptaciones reſpectu harum
rerum quaſi pueriles iudicāde ſint.
Ad hec plauſibiliter introducēda
et quaſi ſolatioſe. eſt aduertendum:
ꝙ expedit in materia afflictiua ⁊ te
dioſa licet vtili neceſſariaqȝ. loquē
di modum aſſumere iocundum· Ut
igitur temptacionem benignius ſu
ſcipiamus· ſcire conuenit: ꝙ ſic phi
loſopho teſte. tria ſunt principia re
rum naturalium. ſcilicet· materia·
forma· et priuacio: ita ſacro eloq̄o
differente. Eciam tria ſunt princi
pia rerum ſpiritualium: videlicet
operacio bona· intencio recta· et tēp
tacio cotidiana· Videamus in hijs
an rerum vero conſonat· Forte nō
dubium eſt. quin ad ſpiritualem vi
tam· Prima duo requirantur. ſcilȝ
operacio bona et intencio recta: ſed
de tercio vtiqȝ mirum videtur. quo
modo videlicet ad ſpiritualem pro
fectum temptacio cōcurrat: cum ip
ſa poci9. quātum p̄ma fronte appa
reat. ſit oīs boni extinctiua aut ad
min9 impeditiua. et ꝑ ꝯn̄s quaſi toci
us ſpūalitatis p̄uatio. Sȝ ut aper
te videm9 in milicia ciuili: ſi n̄ adeſt
occaſio belloꝝ: nemo milicie cīgulo
decoratur· Maior enī glā bellatori
bȝ ꝓuenit ex incurſu hoſtili: q̄ alijs
ciuibȝ q̄ bonis opibus vacant ani
mo legali abſqȝ bellico congreſſu·